

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-11-67541 המקפצה לעסקים בע"מ נ' אביטן

בפני כבוד השופטת יעל רז-לוי

המקפצה לעסקים בע"מ

המבקשת

נגד

יותם אביטן

המשיב

החלטה

1. המשיב הגיש תביעה בבית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע כנגד המבקשת, בה עתר לפיצוי בגין משלוח דברי פרסומת אליו על ידי המבקשת, וזאת בניגוד לחוק התקשורת (בזק ושיירותים) התשמ"ב-1982.
2. המשיב טען בכתב התביעה, כי המבקשת שלחה לו דברי פרסומת והודעות פרסומיות באמצעות הדואר האלקטרוני, זאת למרות שמעולם לא ניתנה לה רשות על ידו לעשות כן, ועל כן התרשלה והפרה חובה חקוקה בחוסר תום לב. המשיב ציין בתביעתו את כל ההודעות הפרסומיות שקיבל לכתובת הדוא"ל הפרטית שלו, החל מחודש אפריל 2016 ועד לחודש יוני (בסה"כ כ-25 הודעות על פי הפירוט בטבלה שבכתב התביעה).
3. המבקשת בכתב הגנתה, שללה את טענות המשיב וביקשה לדחות את התביעה על הסף וטענה כי טענות המשיב משוללות יסוד: כי המשיב מכזב במצח נחושה ומסתיר את העובדה שהוא נרשם ונתן הסכמתו לקבלת דברי הדואר, שכן עוד בחודש מרץ, נרשם לפורטל ההטבות ומסר את הדואר האלקטרוני שלו ובחודש יוני נרשם בשנית; וכן כי יש לראות בחומרה את ניסיונו של המשיב לקבל דבר במרמה לכאורה, בתביעתו.
4. בית המשפט קמא בפסק דינו ציין, כי לאחר שעיין במסמכים שהוגשו לו ולאחר ששמע את הצדדים באריכות, מצא לנכון לקבל את התביעה. וזאת, תוך שדחה את טענת המבקשת כי לא הוכח שהמייילים נשלחו על ידה, כאשר בדיון עצמו אישרה נציגת המבקשת שהיא אשר שלחה את המייילים למשיב. מכאן ציין בית המשפט, כי השאלה המכריעה הינה האם המשיב נרשם לפורטל ההטבות לקבלת דברי דואר, בעוד שהמבקשת צירפה בעניין זה שני אישורי הרשמה לכתב הגנתה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-11-67541 המקפצה לעסקים בע"מ נ' אביטן

5. לאחר בחינת הראיות קבע בית המשפט, כי המבקשת לא הוכיחה שהמשיב נרשם אצלה לקבלת דברי דואר, תוך שציין כי כתובת ה- IP שהמבקשת צירפה, הינה כתובת של חברה פרטית אשר למבקש אין כל קשר אליה, זאת לאור מסמך שהציג המשיב, אותו לא הצליחה המבקשת לסתור.

עוד ציין בית המשפט כי המשיב הציג מסמך בטרם הדיון בקשר לאותה כתובת IP, לגביה הוצהר על ידו כי אין לו כל קשר לכתובת זו, ולמבקשת היה די זמן להגיב לאמור.

בית המשפט דחה אף את טענת המבקשת, לפיה המשיב הינו בית עסק, שכן המשיב, בבית המשפט, הציג את הפרסום המלא שממנו ביקשה המבקשת ללמוד את האמור; ממנו עולה שמדובר בפניה של המשיב לאותו בית עסק, ולא בכך שהמשיב עצמו הינו בגדר בית עסק, ומכאן שמדובר באדם פרטי.

בית המשפט ציין עוד, כי האמור מחזק את המסקנה לפיה האישורים שצירפה המבקשת להוכחת טענתה כי המשיב נרשם אצלה לקבלת דברי דואר, אינם כאלו שניתן לסמוך עליהם.

6. בית המשפט אף שלל את טענות המבקשת כי המשיב הגיש את תביעתו בכוונת מרמה, וכי המשיב הינו חלק מחבורה שחברה יחד במטרה לתבוע את המבקשת. מכאן מצא בית המשפט קמא לנכון לחייב את המבקשת בפיצוי כולל בסך 20,000 ₪ (800 ₪ לכל פרסום, כאשר מדובר ב-25 פרסומים), תוך שציין שלא פסק את הפיצוי המקסימאלי לפי החוק, כיוון שדי בסכום זה כדי להשיג את ההרתעה אליה שואף החוק.

מכאן בקשת רשות הערעור שלפני.

7. בבקשה טוענת המבקשת, כי בית המשפט קמא שגה בפסיקתו. לטענת המבקשת היה מקום למחוק את התביעה מחוסר סמכות מקומית, שכן לא הוכח שהמשיב גר או קיבל את ההודעות בבאר שבע; כי הגנתה נפגעה קשות בשל כך שלא קיבלה את כתב התשובה שהגיש המשיב ויכלה לעיין בו רק בדיון; כאשר בית המשפט לא קיבל את בקשתה לדחיית שעת הדיון המוקדמת וכתוצאה מכך נציגת המבקשת נאלצה לקום בשעה מוקדמת והגיעה לדיון כשהיא לא במיטבה ועייפה; כי בית המשפט עצמו נכנס לדיון באיחור, ולכן הורגש לחץ לסיום התיק, הדיון התנהל בחופזה והמערערת לא יכלה להגיד את אשר על לבה והושתקה;

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-11-67541 המקפצה לעסקים בע"מ נ' אביטן

וכי בית המשפט לא נתן משקל להתחמקויות המשיב ולאי הצגת ראיות שהיו בידי לטענתו, דבר שנתן יד להמשך התנהגות המשיב שאינו הגון.

עוד טענה המבקשת, כי בית המשפט שגה כאשר פסק סכום מופרז של 20,000 ₪, זאת בעוד שבפסק הדין המנחה בעניין חזני, נפסק סך של 10,000 ₪ ונקבע כי די בסכום זה כדי להשיג הרתעה ואכיפה.

דיון והכרעה

8. אקדים ואציין כבר בשלב זה כי לאחר שעיינתי בפסק דינו של בית המשפט קמא, בכתבי הטענות ובכל האמור בבקשת רשות ערעור מצאתי כי דינה של בקשת רשות הערעור להידחות וזאת כאשר לא סברתי כי יש לבקש את תגובת המשיבים, בהתאם לסמכותי לפי תקנה 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד–1984.

9. כבר נפסק לא אחת כי לפסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות ישנו משקל משמעותי. על כן קבע המחוקק, כי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות יהיה ברשות וייתן אך במשורה (סעיף 64 לחוק בתי המשפט). משקל זה נובע מתכליתו של בית המשפט לתביעות קטנות.

"המחוקק ראה לנכון שלא להעניק זכות ערעור על פסקי הדין של בית המשפט בתביעות קטנות, כחריג לעקרון בדבר הזכות לפנות לערכאת ערעור. בכך הוא גילה את דעתו, שהליכים שראשיתם בבית המשפט לתביעות קטנות אמורים, ככלל, להסתיים עם מתן פסק הדין בערכאה הדיונית ללא הליך של השגה בפני ערכאה גבוהה יותר" [רע"א 2095/15 אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' אילנה משיח [פורסם בנבו] (20.05.2015)]. וראה גם רע"א 1868/16 ישי רז נ' עופר האפרתי (פורסם בנבו, 19.6.2016).

10. בענייננו, בית המשפט קמא שמע את הצדדים וטיעוניהם בפירוט, ועל כן אין בידי לקבל את טענת המבקשת שלא ניתן לה יומה בבית המשפט, או כי הדיון נוהל בחופזה. יתרה מזאת, מפרוטוקול הדיון עולה, כי בית המשפט בחן את טענות הצדדים וכי ניתנה ההזדמנות לנציגת המבקשת לפרוש את טיעוניה בפני בית המשפט. כמו כן, נמסר לידי נציגת המבקשת במעמד הדיון עותק של כתב התביעה המתוקן ואף התאפשר לנציגת המבקשת להשיב לטענות המשיב, ולהתייחס לראיות שהציג המשיב ביחס למייל שלו וכן ביחס לכתובות IP.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-11-67541 המקפצה לעסקים בע"מ נ' אביטן

11. בית המשפט אף אפשר לנציגת המבקשת לחפש את כתובת IP של המשיב כדי לסתור את טענת המשיב, כי מדובר בכתובת IP ששייכת לחברת בזק בינלאומי בה הוא אינה מנוי, אך חיפוש זה לא העלה בידה דבר, או למצער לא הוגשה לבית המשפט ראיה נוגדת.

בית המשפט אף ציין בעניין זה, שהיה מקום שהמבקשת תערוך את הבדיקה טרם הדיון. שכן המשיב צירף זמן מספיק לפני הדיון מסמך ממנו עולה, כי כתובת ה-IP שמופיעה ברישומי המבקשת הינה כתובת של חברה פרטית שלמשיב אין כל קשר עמה. לכן לדבריו לא ייתכן כי בקשת ההרשמה לקבלת דברי הפרסומת, אותה מייחסת המבקשת למשיב, נשלחה על ידו במייל מאותה כתובת ip; כאשר המבקשת לא הצליחה לסתור את האמור. מכאן קבע בית המשפט, כי האישורים אשר המבקשת צרפה מהם עולה לכאורה שהמשיב נרשם לקבלת דברי הדואר ממנה, הינם כאלו שלא ניתן להתבסס עליהם.

12. מסקנות בית המשפט בפסק דינו מעוגנות בקביעות עובדתיות ספציפיות, זאת לאור הראיות שהוצגו לבית המשפט. בכלל זה העובדה כי המבקשת שלחה למשיב את המיילים הפרסומיים נשוא התובענה; כי המבקשת לא הוכיחה שהמשיב נרשם אצלה לקבלת דברי דואר; כי נטל הראיה בעניין זה מוטל עליה; ועל כן משלא הוכח כאמור, הרי אותם דברי דואר שנשלחו אל המשיב, נשלחו ללא הסכמתו וללא שהוא נרשם או ביקש את שליחתם, ותוך הפרת הוראות החוק.

נזכיר, כי הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בממצאים שבעובדה אשר נקבעו על ידי בית המשפט דלמטה [וראו: רע"א 2366/13 דוד פור חביבולה נ' המוסד לביטוח לאומי (14.07.2013)].

13. טרם נעילה אציין, כי אף לגופן של קביעות בית המשפט, לא מצאתי בבקשת רשות הערעור כל נימוק ענייני, המצדיק התערבות בקביעות בית המשפט קמא.

טענות המבקשת בבקשת רשות הערעור סובבות סביב עניינים שבעיקרם ניתן לכותם דיוניים. כך למשל המבקשת טוענת כי כתב התשובה לא התקבל בידה; כי הדיון החל בשעה מאוחרת יותר ממה שנקבע; כי קיום הדיון בשעה 08:45 הקשה עליה כי נאלצה לקום מוקדם; וכי היה על בית המשפט לתת משקל להתחמקויות המשיב שאינו הגון. יוצא אפוא כי תחת התייחסות לקביעות בית המשפט לגופן ולשאלה הנדרשת להכרעה שהיא, האם הוכיחה המבקשת כי המשיב נתן את הסכמתו למשלוח דברי הדואר הפרסומיים אליו, אם לאו, עוסקת הבקשה ברובה בטענות מטענות שונות שאינן בלב העניין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רת"ק 16-11-67541 המקפצה לעסקים בע"מ נ' אביטן

יוצא אפוא, כי המבקשת לא הציגה כל ראיה או כל מסמך העומד בסתירה לקביעות בית המשפט קמא לגופו, ומכאן קביעותיו כי דברי הדואר נשלחו על ידה תוך הפרת הוראות החוק וללא הסכמת המשיב, נותרו בעינם ולא הונח כל בסיס להתערב בהן.

14. אף בטענה בדבר חוסר סמכות מקומית לא מצאתי ממש. בית המשפט ציין בהחלטתו מיום 8.7.16 כי התובע מתגורר בבאר שבע והתביעה נסובה סביב מיילים שהתקבלו בכתובת הדואר האלקטרוני הפרטית שלו, כאשר המשיב צירף מספר תעודת זהות וכתובת בבאר שבע לתגובה.

15. באשר לסכום שנפסק בגין הפיצוי, הרי הסך של 800 ₪ שנפסק בגין כל הפרה הינו אכן על הצד הגבוה, בשים לב לפסיקות בתי המשפט במקרים דומים (כאשר הסכום המקסימאלי הקבוע בחוק הינו 1,000 ₪ בגין כל הפרה). עדיין האמור הינו בתחום שיקול הדעת של בית המשפט, כאשר פסיקת בית המשפט אינה חורגת באופן מהותי מהעקרונות שהותוו בפסיקה ומהסכום המקסימאלי שנקבע בחוק. הדברים מקבלים משנה תוקף, לאור החשיבות שיש לסופיות הדיון בבית משפט לתביעות קטנות, ומכל האמור אין בכך כדי להצדיק התערבות ערכאת הערעור.

נוכח האמור, בקשת רשות הערעור נדחית.

משלא התבקשה תשובת המשיב, אין צו להוצאות.

העירבון, על פירותיו, יוחזר למבקשת.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ז, 29 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

יעל רז-לוי, שופטת